

En vise om Tunø og tunboerne

Melodi: ..40 grader vestlig længde..

Tekst: A. Evers (1993)

1: Nu vil vi synge visen
om et øfolk højt mod nord,
som bo'de på en revle
meget mindre end du tror,
hvor vinden peb i næsen,
når du vendte siden til.
En bette knold i Kattegat
hvor mandfolk hører til.

2: På dette lille passerpunkt
i midten af vort land,
der ikke fylder på et kort,
hvor der jo mest er vand
Der bor en sej og ydmyg flok
-og kun fordi de vil.
En bette knold i Kattegat
Hvor men'sker hører til

3: Og de har trodset vind og vejr
og levet på en pind.
Og det har været nok så svært
-det hærder hud og sind,
men ingen slingre-kurs blev sat
-det lange seje træk.
En bette ø i Kattegat
hvor ingen bliver væk.

4: Der har de boet i tusind år,
og andre fulgte dem.
Fra øst og vest og syd og nord
kom fremmed' folk herhen.
De sejled' op, de svømmed' ind,
og trak sig på op på øen.
En bette knold i Kattegat
fik fremmed' folk fra søen.

5: Der har de blandet sig så godt
som det nu gøres kan.
Til tider har det været som,
at blande smør og vand.
Det kræver tid -og varme
skal der sikkert også til.
En bette knold i Kattegat
hvor meget står på spil.

6: Her klamrer de sig alle
til den tue, hvor de bor,
og trækker det mod øst og vest
så ta'r de sig en tur:
Med bette skiw de banker ind
og ser på byens liv.
Og hjem igen den samme dag
i snoldet lille skiw.

7: For det er her, vi hører til
med sokkerne i vand,
og suset fra den friske vind,
og lugten af en strand,
hvor man selv fra en lille høj
kan se fra kyst til kyst.
En bette knold i Kattegat
der banker i vort bryst.